

Yün Sultan ve Yedi İbiş

Gürsel Korat 1960'ta doğdu. Çocukluğu ve ilköğrenimi Kayseri'de geçti. Yüksek öğrenimini Ankara Üniversitesi'nde tamamladı. Çeşitli gazete ve dergilerde yazılar yayımladı. Bazı film projelerinde senarist olarak yer aldı, çeşitli üniversitelerde dersler verdi. *Kalenderiye* romanıyla Notre Dame de Sion Edebiyat Ödülü'nü (2009), *Yine Doğdu Tanyıldızı* romanıyla Ankara Üniversitesi Edebiyat Ödülü'nü (2015), *Unutkan Ayna* romanıyla Orhan Kemal Ödülü'nü (2017) aldı.

Kitapları: *Zaman Yeli* (Roman, 1995), *Çizgili Sarı Defter* (Öykü, 1996), *Sokakların Ölümü* (İnceleme, 1997), *Ay Şarkısı* (Roman, 1998), *Güvercine Ağıt* (Roman, 1999), *Kristal Bahçe* (Deneme, 2003), *Taş Kapıdan Taçkapıya: Kapadokya* (İnceleme, 2003), *Gölgenin Canı* (Öykü, 2004), *Dil, Edebiyat ve İletişim* (İnceleme, 2008), *Kalenderiye* (Roman, 2008), *Rüya Körü* (Roman, 2010), *Pof Kuyruk* (Çocuk Öyküsü, 2012), *Yine Doğdu Tanyıldızı* (Roman, 2014), *Bir Ayı Ne İster?* (Çocuk Öyküsü, 2016) *Unutkan Ayna* (Roman, 2016), *Kunday / Gölgeler Çağı* (İlkgençlik Romanı, 2017), *Ay Şarkısı* (2018).

Tiyatro oyunları ve senaryolar: *Yol Ayrımları* (Oyun, 2006), *Yedi Kocalı Hürmüz* (Senaryo, 2009, Yönetmen: Ezel Akay), *Yün Sultan ve Yedi İbiş* (Çocuk Oyunu, 2010), *1984* (Oyun, 2012, G. Orwell Uyarlaması).

Hemad Javadzade (İran, 1984) İstanbul'da yaşayan sanatçı grafik tasarım bölümünü bitirdikten sonra profesyonel kariyerine 2001'de ilk kişisel sergisiyle başladı. Birçok ulusal yarışmada resim heykel ve grafik dallarında ödüle layık görüldü. Beş kişisel sergi açtı ve aralarında Mamut Art Project'in de olduğu 10'dan fazla karma sergiye katıldı. Sâdık Hidâyet'in *Kör Baykuş* (YKY, 2017) kitabını resimledi.

Gürsel Korat'ın
YKY'deki kitapları

Dođan Kardeş

Pof Kuyruk (2013)

Bir Ayı Ne İster? (2016)

Kunday/Gölgeler Çağı (2017)

Yün Sultan ve Yedi İbiş (2017)

Yine Doğdu Tanyıldızı (2014)

Zaman Yeli (2015)

Rüya Körü (2015)

Unutkan Ayna (2016)

Güvercine Ağıt (2016)

Kalenderiye (2016)

Dalgın Dađlar - Çizgili Sarı Defter ~ Gölgenin Canı (2017)

Ay Şarkısı (2018)

YKY'de Katkıda Bulunduđu Kitaplar

Erciyes'in Rüyası Kayseri (2013)

Altın Ülke: Çocukluk (2014)

Bana Adını Söyle (2014)

Bir Masal Anlat (2014)

GÜRSEL KORAT

Yün Sultan ve Yedi İbiş

Resimleyen
Hemad Javadzade

YAPI KREDİ YAYINLARI

Yapı Kredi Yayınları - 5477
Dođan Kardeş - 982

Yün Sultan ve Yedi İbiş / Gürsel Korat
Resimleyen: Hemad Javadzade

Kitap editörü: Filiz Özdem
Düzeltilti: Filiz Özkan

Kapak Tasarımı ve grafik uygulama: Süreyya Erdođan

Baskı: Sena Ofset Ambalaj, Matbaacılık Sanayi ve Ticaret Ltd. şti.
Maltepe Mah. Litros Yolu Sk. 2. Matbaacılar Sitesi B Blok
Kat: 6 No: 4NB 7-9-11 Topkapı - Zeytinburnu / İstanbul
Telefon: (0 212) 613 38 46
Sertifika No: 45030

1. baskı: İstanbul, Ekim 2019
ISBN 978-975-08-4606-9

© Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.ř., 2019
Sertifika No: 44719

Bütün yayın hakları saklıdır.

Kaynak gösterilerek tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında
yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.ř.
İstiklal Caddesi No: 161 Beyođlu 34433 İstanbul
Telefon: (0 212) 252 47 00 Faks: (0 212) 293 07 23
<http://www.ykykultur.com.tr>
e-posta: ykykultur@ykykultur.com.tr
[facebook.com/YapiKrediKulturSanatYayincilik](https://www.facebook.com/YapiKrediKulturSanatYayincilik)
twitter.com/YKYHaber
[instagram.com/yapikrediyayinlari](https://www.instagram.com/yapikrediyayinlari)

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık
PEN International Publishers Circle üyesidir.

Yün Sultan ve Yedi İbiş

Bir Zamanlar, Yünistan

Çok eski zamanlarda, bulutları pamuk şekerlere benzeyen, dağları pof pof kabaran Yünistan'ı bir kadın padişah yönetirdi. Sevecen bir sultandı bu: Yumuşak bakışlarıyla mutluluk saçardı.

“Bilge Sultan” derlerdi ona. Doğayı çok severdi. Ağaçlara ad veren oydu, her keçiye, her geyiğe, her kurda da. Dağ başlarında bile ağaçların adlarını yazdırırdı. Bulutlara bile ad verirdi, dağların küçük tepelerine, kuzulara, kedilere ve köpeklere de.

Bu ülkede ağaçlar ancak oduncuların kararıyla, kurumuşsa kesilirdi.

Yünistan'da bilim sevgisi çok büyüktü. Ülkenin öyle büyük bir bilim parkı vardı ki, orada her yaştan insan, yılda bir kez toplanır buluşlarını gösterirdi. Ne çok buluş yapılmıştı, saymakla bitmez: Hoplatan arabalar, sularda iz bırakan ışıklar, her tınlayışında farklı ses çıkaran ziller, ilaç yerine yenen meyveler, göçmen kuşlara yön gösteren sanal kuşlar, hastalıkları yok eden ses makineleri, yün eğiren ve ondan iplik yapan robotlar...

Bütün dünyanın imrendiği bu ülkede tiftik keçilerine özel bir önem verilirdi. Bu keçilerin yününden öyle güzel hırkalar, kazaklar, şapkalar yapılırdı ki, turistler bunları almadan ülkelerine dönmezdi.

Yünistan halkı çocuklarına içinde yün geçen adlar koymayı seviyordu: Alayün, Karayün, Sarıyün, Yünlü gibi. Dağlara Karlyün, Yüntepe, Keçidağı gibi adlar veriyorlardı. Bu halk doğaya tutkuyla bağlıydı; çocuklarına Filiz, Doğa, Bora, Rüzgâr, Bulut, Çiçek, Nehir, Yağmur, Pamuk gibi adlar koyuyordu.

Yünistan'da sultanlar kadın ya da erkek, yeteneğine göre seçilir, sarayda yaşamazdı. Sultanların herkes gibi bir evleri olur, diğerlerinden ayırt edilmezdi.

Bilge Sultan giderek yaşlansa da mutlu bir yaşam süren herkes gibi önüne çıkan güçlükleri kolayca yenebiliyordu. Epeyce yaşlanmış olan eşi ölünce çok üzüldü ama neyse ki kızı Yün Sultan'ın varlığından güç aldı, acılarının üstesinden geldi.

Yün Sultan çok akıllı bir kızdı. Sarı saçları vardı, yüzü çilliydi. Bilge Sultan onu kimsesizler evinden almış, büyümüştü. Düğme burunlu, kocaman ağızlı, sevimli bakışlıydı. On iki yaşındayken gökcisimlerinin arasında kimsenin bilmediği bir yıldızı keşfedip ona adını verecek kadar zekâ doluydu. On dördüne geldiğinde ses yansımalarıyla sular üzerindeki ışık yansımalarını karşılaştırıyordu.

Sonra bir gün, kimsenin o güne kadar bilmediği aynayı icat etti. Çünkü Yünistan'da insanlar kendi yansımalarını sudan başka bir yerde görmez ve hiç kimse de ayna önünde oturup kendine hayran olmazdı.

Zekâsıyla göz kamaştıran Yün Sultan bir gün ayna yaparsa bunun felaket getireceğini anladı. Aynanın nasıl yapılacağını gösteren notlarını bir zarfa koydu, balmu-

muyla ağızını mühürledi ve Yünistan Bilim Merkezi'ne götürdü.

“Burada beklesin” diyordu içinden. “Yıllar sonra aynanın zararlarını yok edecek bir şey bulursam, o zaman yaparım.”

Yün Sultan'ın zarfı orada aylarca bekledi, sarardı, tozlandı. Bir gün bilim merkezini yöneten Karayün Ağa rafların tozunu silerken Yün Sultan'ın getirdiği mühürlü zarfı düşürdü. Zarf patladı ve içindekiler ortalığa yayıldı. Karayün Ağa bir yandan bunları topluyor bir yandan da defteri inceliyordu. Birden duraksadı: Göz kamaştırıcı bir buluş önünde olduğunu anladı.

Karayün Ağa hemen ayna yapmaya başladı. Ne var ki Yün Sultan'ın buluşu ona yetersiz görüldüğü için aynaya “bakış gücü” ekledi. Yani aynaya bakan kişi yalnızca kendini görmüyordu, ayna da o kişiyi görüyordu.

Bununla kalsa iyi! Cam hamuruna zaman akışını ileri ya da geri götüren ışık tozları serpti. Yaptığı şeyler kötü sonuçlar verecekti elbet. Ama Karayün Ağa bunu sezemedi. O, istediği zaman konuşan, geçmiş ve geleceği gösterebilen bir ayna yaptığını sanıyordu yalnızca.